

[Industriministeren]

Lovforslaget vil hverken have økonomiske eller administrative konsekvenser.

Jeg skal i øvrigt henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Lufthavne A/S.

(Lovforslag nr. L 71).

Forslaget om ændring af loven om Københavns Lufthavne A/S, som Folketinget vedtog den 1. juni 1990, skal give alle medarbejderne i lufthavnsselskabet lige adgang til at vælge personalets repræsentanter i selskabets bestyrelse og til at lade sig vælge til bestyrelsen.

Hertil kræves ifølge aktieselskabslovgivningen tilknytning til selskabet i form af et ansættelsesforhold.

Tjenestemændene i selskabet, der efter loven om Københavns Lufthavne A/S bevarer deres ansættelsesforhold til staten, indtil de måtte have modtaget og accepteret tilbud om ansættelse i selskabet, er dermed afskåret fra at deltage i valget af medarbejderrepræsentanter og fra at lade sig opstille til valget.

Det tjenestemandsansatte personale i lufthavnen tæller ca. 550 medarbejdere eller godt 40 pct. af medarbejderne, og deres arbejdsplads har stedse været og forbliver efter selskabets overtagelse af lufthavnsdriften at være Københavns Lufthavne A/S.

De pågældendes ansættelsesmæssige tilknytning til staten er således af helt formel karakter, idet lufthavnsselskabet i alle praktiske henseender er de pågældendes arbejdsgiver.

Hensigten med at give medarbejderrepræsentanter sæde i selskabsbestyrelser er jo at sikre dem indflydelse på og indsigt i selskabets ledelse. Det vil derfor være helt i modstrid med ånden i aktieselskabslovgivningens bestemmelser om medarbejderrepræsentation, hvis medarbejdere af formelle grunde er sat uden for medindflydelse på ledelsen af deres arbejdsplads.

Med henvisning hertil finder regeringen, at der i denne henseende må tilvejebringes grundlag for en ensartet behandling af alle medarbejderne i selskabets lufthavne, og jeg tillader mig

at anbefale lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forældredreindkomstafhængig uddannelsesstøtte for de 18-årige.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelse og arbejde for alle unge under 25 år.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Efter forslagsstillernes opfattelse er det vigtigt, at der overføres økonomiske midler fra passiv til aktiv indsats, det vil sige, at penge, som i dag bruges til dagpenge og bistandshjælp, i stedet anvendes til uddannelse og etablering af nye arbejdspladser. Det kan gennemføres ved, at arbejdsløse kommer i uddannelse eller arbejde.

Det er ikke mindst vigtigt, at unge kommer i uddannelse eller arbejde, fordi uddannelse eller arbejde vil bidrage til en kvalificering til, hvad der er brug for senere i livet. Dertil kommer, at arbejdsløshed ikke mindst for unge kan medføre en passivitet, som det senere kan være svært at komme ud af. Det er vigtigt, at unge får en så god uddannelse som muligt, hvad angår både de almene og de faglige kvalifikationer.

SF fremlagde i foråret 1990 en samlet plan til en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der først og fremmest byggede på mere uddannelse, men også på en bedre fordeling af arbejdet og på etablering af nye arbejdspladser, bl.a. inden for boligsektoren og ved at lempe kommunalfølgemagten, så kommunerne alene og sammen med private kunne forestå egentlig produktion m.v.

Dette forslag er en del af den helhed og vedrører kun de unges ret til uddannelse og arbejde.

Derudover fremsætter SF et forslag, der indebærer mere efteruddannelse, jf. det samtidig fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ef-

[Aage Frandsen]

teruddannelse, B 23, 1990-91, og et forslag, der betyder, at der bliver etableret en uddannelse specielt rettet mod korttidsuddannede kvinder, jf. forslag til folketingsbeslutning om længerevarende uddannelsesforløb for arbejdsløse kvinder, B 20, 1990-91. SF agter endvidere at fremsætte forslag, der tager udgangspunkt i de problemer, som vedrører dem, der er udstødt af arbejdsmarkedet, og endelig forslag om betalt frihed til uddannelse.

Herudover stiller SF en række forslag til ændring af finansloven for 1991, som især tager højde for behovet for flere penge til de korttidsuddannede. Disse ændringsforslag består bl.a. i 500 mio. kr. til uddannelse af ufaglærte, 500 mio. kr. til fremrykning af uddannelsesstilbudet til de arbejdsløse og 150 mio. kr. til voksen erhvervsuddannelse.

Til dette beslutningsforslags gennemførelse har SF stillet ændringsforslag til finansloven, som i 1991 indebærer yderligere 300 mio. kr. til flere uddannelsespladser og 300 mio. kr. finansieret via AER til sikring af praktikpladser til alle. Endelig vil nogle af de foreslåede ekstra midler på finansloven til fremrykning af uddannelsesstilbudet til arbejdsløse også kunne anvendes her.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om efteruddannelse.

(Beslutningsforslag nr. B 23).

Efter forslagsstillernes opfattelse er det vigtigt, at der overføres økonomiske midler fra passiv til aktiv indsats, det vil sige, at penge, som i dag bruges til dagpenge og bistandshjælp, i stedet anvendes til uddannelse og etablering af nye arbejdspladser. Det kan ske ved, at arbejdsløse kommer i uddannelse eller arbejde.

Der er mindst to grunde til, at det er fornuftigt med uddannelse. For det første er der brug for en generel højnelse af uddannelsesniveaet – både for at befolkningens almene uddannelsesniveau kan blive bedre, og for at arbejdskraften kan blive bedre fagligt kvalificeret. For det andet er flere i uddannelse den eneste må-

de, hvorved vi på kort tid kan få en betydelig nedgang i arbejdsløsheden. Arbejdsløse kan komme i arbejde, når nogle af dem, der er i arbejde, kommer i uddannelse, og arbejdsløse kan komme i uddannelse.

SF fremlagde i foråret 1990 en samlet plan til en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der bl.a. byggede på mere uddannelse. Dette forslag er kun en del af denne helhed og vedrører kun efteruddannelse.

Derudover fremsætter SF et forslag, der indebærer ret til uddannelse og arbejde for unge under 25 år, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelse og arbejde for alle unge under 25 år, B 22, 1990-91, og et forslag, der betyder, at der bliver etableret en uddannelse specielt rettet mod korttidsuddannede kvinder, jf. forslag til folketingsbeslutning om længerevarende uddannelsesforløb for arbejdsløse kvinder, B 20, 1990-91. SF agter endvidere at fremsætte forslag, der tager udgangspunkt i de problemer, som vedrører dem, der er udstødt af arbejdsmarkedet, og forslag om betalt frihed til uddannelse.

Herudover stiller SF en række forslag til ændring af finansloven for 1991, som især tager højde for behovet for flere penge til de korttidsuddannede. Disse ændringsforslag består bl.a. i 500 mio. kr. til uddannelse af ufaglærte, 500 mio. kr. til fremrykning af uddannelsesstilbudet til de arbejdsløse og 150 mio. kr. til voksen erhvervsuddannelse.

Til dette beslutningsforslags gennemførelse har SF stillet ændringsforslag til finansloven, som indebærer yderligere 150 mio. kr. i 1991.

Som det fremgår af dette forslag til folketingsbeslutning, er det SF's opfattelse, at forøgelse af efteruddannelsesindsatsen ikke skal finansieres af det offentlige.

Som det videre fremgår af forslaget, er det SF's opfattelse, at beslutningerne om al efteruddannelse skal træffes på demokratisk vis i et paritetisk organ. Derved må det forventes, at efteruddannelse i højere grad vil komme alle ansatte til gode og ikke kun de ansatte, der i forvejen er forholdsvis veluddannede.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.